

Nationalbanken 5 Millioner, Østasiatisk Kompagni 20 og Store nordiske Telegraf-selskab 5. Desuden tilvejrbringes der en Reservecfond paa 30 Mill. Kr., det samme Beløb, som Nationalbanken under den forrige Ordning havde givet Tilsagn om, og denne Reservecfond skal, ligeledes ifølge den Ændring, der er foretaget i Folketinget, først indbetales, efter at de gamle Aktier er nedskrevet.

I § 1, 2det Stykke, omtales den Statsgaranti, jeg nævnte før. Den gaar ud paa, at Finansministeren bemyndiges til efter Samraad med Handelsministeren og Tilslutning af et af Rigsdagen nedsat Udvalg paa 9 Medlemmer, valgte efter Reglerne i Grundlovens § 45, paa Statens Vegne overfor Nationalbanken at garantere for de Laanetilsbud, som denne maa anse det for paakrævet at yde Landmandsbanken i Anledning af eventuelle Vanskeligheder i Overgangstiden. Under Behandlingen i Folketinget har der jo været Tale om at begrænse denne Statsgaranti enten i Tid eller ogsaa ved at fastsætte en bestemt Sum, men man har fra anden Side, bl. a. fra vor Side, været betænkelig ved det, idet vi maatte mene, at det i høj Grad vilde svække hele Ordningen. Man maatte jo næsten gaa ud fra, at hvis en saadan Tidbegrænsning eller anden Begrænsning blev indsat, vilde det kunne medføre, at Sparerne, Indskyderne, vilde strømme til for at faa Del i denne Statsgaranti ud fra den Betragtning, at selv om Statsgaranti er en god Ting, er ens egne Penge i Haanden dog alligevel bedre. Vi har derfor ikke kunnet gaa med til de Tanker, der har været fremme om at begrænse denne Statsgaranti, og vi har heller ikke anset det for nødvendigt, idet der efter vor Mening jo er fuld Kontrol med de Beløb, der ad denne Vej stilles til Nationalbankens Disposition, idet det bestemmes, at Rigsdagen skal medvirke gennem det omtalte Udvalg paa 9 Medlemmer. Derigennem vil Rigsdagen altid have det i sin Haand at følge Begivenhederne og maaske ogsaa derigennem begrænse den Risiko, som Staten her løber.

I § 2 er der fastsat bestemte Regler for, hvordan Bankens regnskabsmæssige Overskud skal fordeles. Der er her foretaget den af Ændringen i § 1 nødvendiggjorte Ændring, at der forlods tillægges Præferenceaktiekapitalen 5 pCt. Udbytte. Derefter forrentes Reservecfonden med 5 pCt. til Indskyderen, altsaa Nationalban-

fordelt efter nærmere af Handelsministeren med Tilslutning af det ofte omtalte Rigsdagsudvalg fastsatte Regler. Endvidere er der en Bestemmelse i § 2 angaaende de Regler, der fastsættes med Hensyn til Udtrækningen af Præferenceaktierne. Det bestemmes der, at det af Staten indskudte Aktiebeløb holdes udenfor Udtrækningen, indtil de af andre tegnede Præferenceaktier er udtrukket. Denne Bestemmelse er et Kompromis, idet man fra socialdemokratisk Side ønskede, at Statens Kapital overhovedet ikke skulde udtrækkes, eller dog i hvert Fald, at det først ved Lov skulde bestemmes, naar denne Udtrækning skulde finde Sted. Dette har vi fra vor Side ikke ment at kunne tiltræde, idet vi er af den Opfattelse, at denne Foranstaltning er en Hjælpeaktion, og at Staten derfor, naar Forholdene forhaabentlig bedres saa meget, at man kan amortisere Præferenceaktiekapitalen, skal træde tilbage, idet man ikke ved denne Lov ønsker at skabe en vis Anomali i dansk Bankvæsen, hvorved man helt eller delvis fik en Statsbank i Konkurrence med de private Banker.

I § 3 er indføjet en Bestemmelse, som ikke fandtes i det oprindelige Lovforslag, gaaende ud paa, at Bankledelsen skal udøves af en Direktion og et Bankraad i Forening. Bankraadet skal bestaa af indtil 9 Medlemmer, hvoraf Regeringen vælger Flertallet, hvilket skal forstaaes saaledes, at Regeringen vælger netop saa mange Medlemmer, som udgør Flertallet. Hvis Bankraadet kommer til at bestaa af 9 Medlemmer, vil Regeringens Repræsentanter være de 5; bliver det 7, vil Regeringens Repræsentanter være 4, og bliver det 5, hvad man nærmest har tænkt sig til at begynde med, vil de af Staten udpegede Bankraadsmedlemmer altsaa være 3. Endvidere bestemmes det, at Bankraadets Funktionstid skal være 4 Aar.

Med Hensyn til Lønningerne foreslaas det, at Direktionens Lønninger skal fastsættes af Bankraadet med Billigelse af Handelsministeren, og at Honoraret til Bankraadsmedlemmerne skal være et fast aarligt Vederlag, fastsat af Handelsministeren. Endvidere skal der i begge Tilfælde indhentes Tilslutning fra Rigsdagsudvalget. Man har ment det rigtigt, hvad jeg ganske kan tiltræde, at ingen af Bankens Direktører skal kunne være Medlemmer af erhvervsdrivende Selskabers Bestyrelser eller Direktioner og ej heller direkte eller indirekte være Deltagere i